

[Handelsministeren.]

overskuelige krigsskader. Jeg skal ikke indlade mig på at komme med procentbetragtninger el. lign.

Det forslag, hr. Holm Tved ønsker jeg skulle fremsætte, ville jo gå ud på et organ til registrering af de skader, der måtte indtræde, samt en finansiering af genopbygningen ad skattevejen. Her gør jeg opmærksom på, at det lovforslag, jeg har fremsat — jeg har jo kunnet vælge mellem de to og har valgt dette — indeholder alt, hvad forslag 1 — hvis jeg må kalde det sådan — kunne indeholde, nemlig registreringen. Jeg kan jo, som § 2 er formet, fastsætte, hvornår de i loven omhandlede krigsforsikringsforbund skal oprettes, og hvornår de skal indstille deres virksomhed, og jeg kan fastsætte efter lovens videre tekst — jeg bruger ordet „jeg“, jeg håber ikke, det bliver mig, jeg håber, det aldrig bliver nogen, jeg håber da ikke, det bliver i vor tid — altså handelsministeren kan fastsætte, fra hvilket tidspunkt forsikringsansvaret for forbundene påbegynder, og det kan han gøre med bagudvirkende kraft, og han kan bestemme, at nu skal det opføre. Hvis det store sammenbrud kommer i dette land af den art, vi her taler om, så vil denne lov aldrig blive sat i kraft. Kommer det gradvis med gradvise krigsskader, så vil denne lov være et fortræffeligt instrument til at holde genopbygningen gående, så længe skaderne er af begrænset omfang. Kommer der det store krak senere hen, vil simpelt hen den tid være handelsminister bestemme, at forsikringsansvaret ophørte, før det store bombardement kom, og derefter måtte det til den tid sidende folketing træffe bestemmelse om, hvad man vil gøre med de ruiner, der ligger tilbage af dette land.

Dette kan vi ikke lovgive om i dag, men vi kan heller ikke i dag, i alt fald ikke med min billigelse, lovgive om, at enhver skade skal finansieres ad skattevejen.

(Kort bemærkning).

Holm Tved: Efter handelsministerens udtalelser har vi jo i virkeligheden her fået klar besked på, at det er ikke en beredskabslovgivning. Det er simpelt hen en skadeserstatning, som man laver på forsik-

ringsbasis, men der er ingen beredskabslovgivning i dette, og derfor skal man lade være med at tale beredskabslovgivning i denne forbindelse.

Johan Philipsen: Nu kører man ind på et spor, der ikke er rigtigt, og som giver offentligheden en forkert opfattelse af, hvad indholdet i denne lovgivning i realiteten er. Det har været mit ønske, at vi fik den bestemmelse ind, at handelsministeren, når loven er trådt i kraft — den træder i kraft, når den er bekendtgjort i Lovtidende — med virkning bagud kan sætte bestemmelserne i kraft.

Det ønske har jeg haft på baggrund af det, vi oplevede i Sønderjylland under den sidste verdenskrig. Det var sådan, at da de første bombeskader kom, var der ingen lovgivning, og så fik man en lovgivning, der i øvrigt indeholdt nogle kedelige bestemmelser med meget betydelige selvriskopræmier for jord og avl og maskiner osv. De indeholdt meget betydelige uklarheder, hvor det var et rent fortolkningsspørgsmål, hvorvidt ting var omfattet af lovgivningen eller ej, og det efter min mening er givet, at disse bestemmelser senere blev fortolket således, at ting vitterlig blev erstatet, som egentlig efter lovens ordlyd ikke var omfattet af lovgivningen.

Jeg skal referere mit eget eksempel. Jeg var en ung og fattig forpagter, og der var sket en betydelig skade i en kartoffelmark. Han, der på statens vegne vurderede det, sagde: som den lov er affattet, så kan du ingen erstatning få. Jeg sagde: vel, men de kornmarker ved siden af, hvor der faldt bomber, dér får man erstatning, og de steder, hvor bomberne faldt i græsmarker, dér får man også erstatning. Samtalen endte denne aften med, at jeg sagde til ham: nu har De jo tallene i Deres bog, og så kan De jo se, hvad der sker med dem. Hvis der ikke kommer erstatning, så kan de jo forblive dér. Der kom ingen erstatning. Så skrev den unge forpagter til de høje herrer i København og gjorde indsigelse imod denne behandling, for det, der skete i det næstfølgende, var, at der faldt bomber ude i nærheden af sukkerfabrikkerne — dér, hvor man har pressionsmuligheder i dette land — og så ændrede folketinget bestemmelserne med tilbagevirkende kraft over